

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
28.02.25 11:00
ΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

1

Στα σύνορα, στις ράγες και στα νοσοκομεία
κάθε μέρα κι άλλη κρατική δολοφονία

2

Δεν ήτανε τα Τέμπη ούτε η κακια στιγμή
δικά τους τα κέρδη, δικό μας οι νεκροί

3

Αυτοί μιλάνε για κέρδη και ζημιές
εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές

4

Είχε και μετανάστες μέσα σ' αυτά τα τρένα
αλλά δεν θα στο πουν
στο ΣΚΑΙ και στον ΑΝΤ1

5

Οι ζωές μας δεν έχουνε αξία
στον καπιταλισμό και την πατριαρχία

6

Τέρμα πια με την υποκρισία
δεν ήτανε ατύχημα, ήταν δολοφονία

7

Τους νοιάζουν τα κέρδη,
μας νοιάζουν οι ζωές
στον δρόμο, στον δρόμο τιμάμε τις νεκρές

8

Μας δολοφονούν και κρύβουν τα στοιχεία
για κράτος και κεφάλαιο δεν έχουμε αξία

ΝΑ
ΔΩΣΟΥΜΕ
ΟΞΥΓΟΝΟ
ΣΤΟΥΣ
ΑΓΩΝΕΣ
ΜΑΣ

Δύο χρόνια συμπληρώνονται από την 28η Φλεβάρη 2023, όπου τα δύο τρένα συγκρούστηκαν στα Τέμπη και ακόμα βλέπουμε τις συνθήκες ασφαλείας του σιδηροδρόμου και οι εξελίξεις της δικαιοσύνης να βρίσκονται στο ίδιο σημείο. Εδώ και δύο χρόνια η βασική μέριμνα του κράτους είναι να μπαζώσει και να εξαφανίσει όλα τα στοιχεία για τη διαλεύκανση του εγκλήματος. Η δικαιοσύνη με ενορχηστρωτή την κυβέρνηση ακολουθεί το ίδιο μοτίβο σε όλα τα τελευταία μεγάλα εγκλήματα με κρατική εμπλοκή. Το είδαμε στο ναυάγιο της Πύλου, στο κύκλωμα trafficking, στους θανάτους λόγω υποστελέχωσης των νοσοκομείων, τώρα και στα Τέμπη. Συγκάλυψη και αποφυγή πολιτικών και ποινικών ευθυνών με κάθε τρόπο και κάθε κόστος. Γι' αυτό ο δικαστικός αγώνας των συγγενών είναι αρκετά κομβικός και έχει παίξει σημαντικό ρόλο να αναδειχθεί το θέμα στη δημόσια σφαίρα. Όμως, ενώ η πρόσφατη δημόσια συζήτηση επικεντρώνεται μόνο στο τι ακολούθησε, πρέπει να θυμόμαστε και ότι η ίδια η σύγκρουση των τρένων, δεν ήταν ένα λάθος της στιγμής, ούτε έγινε απρόσμενα ή από ατυχία, αλλά είναι ένα διαρκές έγκλημα που συντελείται εδώ και αρκετά χρόνια.

Και αυτή τη φρίκη θα μπορούσαμε να τη συναντήσουμε όλοι και όλες ξανά. Είτε στον

σιδηρόδρομο, είτε στα νοσοκομεία ή κάποια άλλη υποδομή του κράτους σε που βρίσκεται σε κατάρρευση. Σε ένα κράτος που επιμένει να υποχρηματοδοτεί, εμπορευματοποιεί και περιφράσει σημαντικές δομές για την επιβίωσή μας με μόνο γνώμονα την κερδοφορία δεν υπάρχουν ατυχήματα. Η μη συντήρηση των δομών του σιδηροδρομικού δικτύου και η έλλειψη μέτρων ασφαλείας κάποια στιγμή θα οδηγούσαν στον θάνατο. Τα Τέμπη συμπεκνώνουν όλη την υποτίμηση, την εκμετάλλευση και την κρατική αυταρχικότητα που δεχόμαστε για την επίτευξη κέρδους. Γι' αυτό δεν αρκεί να στηρίζουμε τον αγώνα των συγγενών, αλλά και να τον κάνουμε δικό μας, να αντικρίσουμε τις συνδέσεις του στην καθημερινότητά μας και να δράσουμε. Δεν αντέχουμε άλλο θάνατο και ξέρουμε ότι αν δεν ανοίξουμε ρωγμές στο σύστημα εκμετάλλευσης που ζούμε, αυτή η κανονικότητα δεν θα αλλάξει. Θέλουμε να συναντηθούμε ξανά στον δρόμο και να εμπλουτίσουμε τον αγώνα με όλες αυτές τις συνδέσεις που βλέπουμε στη ζωή μας και να μην γυρίσουμε σπίτι μας.

ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΜΗ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ ΜΟΝΟ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Πριν δύο χρόνια, τα Τέμπη μας βρήκαν σε μία συνθήκη γενικευμένης ήττας, απάθειας και απελπισίας. Τα 15 χρόνια κρίσης μάς άφησαν παγωμένους μέσα στη ματαιότητα ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει, με διαλυμένα κοινωνικά δίκτυα και χωρίς εδάφη συνάντησης για να οργανώσουμε τους αγώνες μας, να εκφράσουμε τις επιθυμίες και να αλλάξουμε την καθημερινότητά μας. Και αυτό φάνηκε και στις μεγάλες διαδηλώσεις του 2023 όπου κατεβήκαμε στον δρόμο μαζικά αλλά και μωδιασμένα, μέσα στην απελπισία για αυτό που συνέβη. Δεν καταφέραμε να αντιστρέψουμε το κλίμα ηττοπάθειας, να μετατρέψουμε το βουβό πένθος σε κραυγή αποφασιστικότητας και να ταρακουνήσουμε το σύστημα που σκοτώνει για το κέρδος.

Αντίθετα, στη Σερβία βλέπουμε να απλώνεται ένα τεράστιο κίνημα που ξεκίνησε μετά τη δολοφονία 15 ανθρώπων από την πτώση της οροφής στον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό του Novi Sad τη 1 Νοέμβρη του 2024. Εκεί, οι φοιτητ(ρι)ές έδωσαν άμεσα τον τόνο, με διάρκεια και αποφασιστικότητα κατέλαβαν τα πανεπιστήμια δημιουργώντας το έδαφος σε ένα ευρύ φάσμα ανθρώπων να αγωνιστεί. Το κίνημα στη Σερβία αντέχει στον χρόνο, πειραματίζεται με νέους τρόπους αγώνα και μπλοκάρει ολόκληρες πόλεις. Ενώ, η παραίτηση του πρωθυπουργού της δεν ήταν αρκετή για να σταματήσει ή να συρρικνώσει τις διαμαρτυρίες καθώς πλέον τους ενώνουν πολλά παραπάνω από τον θάνατο.

ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Ας εμπνευστούμε από το κίνημα της Σερβίας και ας αγωνιστούμε όχι μόνο ενάντια στο έγκλημα και στον θάνατο αλλά για να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο ζούμε. Η μαζικότητα του πλήθους στις 26 Γενάρη απονομιμοποίησε το κρατικό αφήγημα και φαίνεται να έχει ταρακουνήσει το κράτος και τους πολιτικούς του εκπροσώπους. Από την πρώτη στιγμή, νιώσαμε τη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας όταν το τείχος απάθειας σπάει και συναντιόμαστε όλα μαζί στο δρόμο. Αυτή η αλλαγή κλίματος, ας είναι μόνο η αρχή και ας επιβεβαιώσουμε την ανησυχία τους για τη δυνατότητα το βουβό πένθος να μετασχηματιστεί σε κραυγή οργής, που θα απλωθεί σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Στις 28 Φλεβάρη να κατακλύσουμε τους δρόμους, με αποφασιστικότητα να κάνουμε την πόλη ξανά δικιά μας και να επιμείνουμε μέχρι οι ζωές μας να μην διαφεντεύονται από τα κέρδη τους.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ
ΦΑΜΠΡΙΚΑ
ΥΦΑΝΕΤ